

Θ'. Ὅτι οὐκ ἄκαρπος τῆς δικαιοσύνης ὁ πό-
νος, καὶ ἐν τῷ παρόντι βίω μὴ φαίνεται·
καὶ περὶ ἀναστάσεως, ἀπὸ φυσικῶν συλλο-
γισμῶν. 716.

Γ'. Ὅτι ἄνωθεν ὁ Θεὸς οὐκ Ἰουδαίων μόνον
ἀλλὰ καὶ ἀπάντων ἀνθρώπων κηδόμενος
διετέλεσε· καὶ περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐναν-
θρωπήσεως. 740.

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ,

ἤτοι Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ἑλλη-
νικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις.

Λόγοι ΙΒ'. 775—1152.

II προθεωρία. Πολλάκις μοι τῶν τῆς Ἑλληνι-
κῆς μυθολογίας ἐξηρητημένων συντετυχηκό-
τες τινὲς τὴν τε πίστιν ἐκωμῶδησαν τὴν
ἡμετέραν, οὐδὲν ἄλλο λέγοντες ἡμᾶς τοῖς
τὰ θεῖα παρ' ἡμῶν παιδευμένοις ἢ τὸ πι-
στεύειν παρεγγυᾶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστό-
λων κατηγοροῦν ἀπαιδευσίας, βαρβάρους
ἀποκαλοῦντες, τὸ γλαφυρὸν τῆς εὐπειρίας
οὐκ ἔχοντας· καὶ τὸ γεραίρειν δὲ τοὺς μάρ-
τυρας καταγέλασθον ἐφασκον, καὶ λίαν ἀ-
νόητον τὸ πειρᾶσθαι τοὺς ζῶντας παρὰ τῶν
τεθνεώτων ὠφέλειαν πορίζεσθαι. Προσετί-
θεσαν δὲ καὶ ἕτερα ἅττα παραπλήσια τού-
τοις, ἃ διδάξει τὸ σύγγραμμα. Ἐγὼ δὲ
πρὸς μὲν ἐκείνους, ἅπερ ἔχρην διεξῆλθον,
τὰ κατηγορήματα διαλύων· ἀνόσιον δὲ ᾤη-
θην καὶ δυσσεβὲς παριδεῖν τοὺς ἀπλοῖς ἡ-
θεσι κεχρημένους ὑπ' ἐκείνων ἀπατωμένους,
καὶ μὴ συγγράψαι καὶ διελέγχει τῶν κατη-
γορημάτων τὸ μάταιον. Καὶ διεῖλον μὲν
εἰς δύο καὶ δέκα διαλέξεις τὴν πραγμα-
τείαν, τὸν ἀνειμένον δὲ χαρακτῆρα τοῖς
λόγοις ἐντέθεικα· τῇ διδασκαλίᾳ γὰρ εἶναι
τούτον ὑπέληκα πρόσφορον, ἄλλως τε καὶ
ταῖς Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων
χρῶμενον μαρτυρίαις, ἔδει καὶ τοὺς ἰδίους
λόγους μὴ παντάπασιν ἀπᾶλλον συναρ-
μόσαι, ἀλλ' ἔχοντάς τινα πρὸς ἐκείνας ἐμ-
φέρειαν. 784.

Α'. Λόγος. Περὶ πίστεως. — Καὶ ἡ μὲν ΠΡΩΤΗ
διάλεξις τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς
τῶν ἀποστόλων ἀπαιδευσίας ἀπολογίαν
ποιεῖται, ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν φιλοσόφων τὰς
ἀποδείξεις προσφέρουσα. 789.

Β'. Λόγος. Περὶ ἀρχῆς. — Ἡ δὲ ΔΕΥΤΕΡΑ διά-
λεξις τῶν παρ' Ἑλλήσιν ὀνομαστοτάτων
σοφῶν, καὶ τῶν μετ' ἐκείνους φιλοσόφων
ἐπικληθέντων, τὰς περὶ τῆς τῶν ὅλων ἀρ-
χῆς ἀπαριθμεῖται δόξας· καὶ Μωϋσέως τοῦ
πάντων ἐκείνων πρεσβυτάτου τὴν ἀληθινὴν
θεολογίαν ἐκ παραλλήλου τεθεῖσα, τὴν μὲν
ἐκείνων διελέγχει ψευδολογίαν, τῆς δὲ
τούτου διδασκαλίας ἀστράπτουσαν δείκνυσι
τὴν ἀλήθειαν. 825.

Γ'. Λόγος. Περὶ ἀγγέλων καὶ τῶν καλουμένων
Θεῶν, καὶ περὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων. —
Ἡ δὲ ΤΡΙΤΗ διδάσκει τίνα μὲν περὶ τῶν
παρ' Ἑλλήσι καλουμένων Θεῶν παρ' ἐκεί-
νοις μεμυθολόγηται, τίνα δὲ περὶ τῶν ἀσω-
μάτων κτιστῶν δὲ φύσεων ἡμᾶς ἡ θεῖα δι-
δάσκει Γραφή· ὥστε πάλιν τῇ παρεξέτασει
καὶ τῶν παρ' ἡμῶν θρησκευομένων δειχθῆ-
ναι τὸ ἀξιεπαῖνον, καὶ τῶν μυσαρῶν ἐκεί-
νων μύθων τὸ δυσειδὲς καὶ δυσῶδες διε-
λεγχθῆναι. 861.

Δ'. Λόγος. Περὶ ὕλης καὶ κόσμου. — Ἡ δὲ
ΤΕΤΑΡΤΗ περὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ κόσμου
τὴν ὑπόθεσιν ἔχει· καὶ δείκνυσι τὴν ἡμε-
τέραν κοσμογένειαν, πολλῶ τῆς Πλάτω-
νος καὶ τῶν ἄλλων πρεπωδεστέραν. 861.

Ε'. Λόγος. Περὶ φύσεως ἀνθρώπου. — Περὶ δὲ
τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως ἡ ΠΕΜΠΤΗ
δέδεκται τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰς Ἑλλη-
νικὰς δόξας καὶ τὰς Χριστιανικὰς ἐπιδει-
κνύσκει, καὶ οἷον φωτὸς καὶ σκότους διδά-
σκουσα τὸ διάφορον. 924.

ΣΤ'. Λόγος. Περὶ τῆς θείας προνοίας. — Τὴν
ΕΚΤΗΝ δὲ τάξιν ὁ περὶ τῆς προνοίας ἔλα-
χε λόγος. Ἐδεῖ γὰρ τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ
τοῖς ὑπὸ Θεοῦ γεγεννημένοις τούτον ἀκολου-
θῆσαι τὸν λόγον, διελέγχοντα Διαγόρου
μὲν τὸ ἄθεον, Ἐπικούρου δὲ τὸ βλάσφη-
μον, τῆς Ἀριστοτέλους δὲ προνοίας τὸ σμι-
κρολόγον, ἐπαινοῦντα δὲ Πλάτωνος καὶ
Πλωτίνου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τούτων εἰ-
σὶν ὁμογνώμονες, τὰ περὶ τῆς προνοίας δι-
δάγματα· καὶ φυσικοῖς δὲ λογισμοῖς ἐπι-
δείκνυσι ταύτην ἐν τῇ κτίσει θεωρουμένην,
καὶ ἐν ἐκάστῳ τῶν θεόθεν γιγνομένων προ-
φαινομένην. 956.

Ζ'. Λόγος. Περὶ θυσιῶν. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ
τῶν θυσιῶν ἔδει δεῖξαι τὸ περιττὸν, ἡ